

Sygn. akt XXIV C 1291/14

POSTANOWIENIE

dnia 4 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Maria Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2018 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. P. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego Warszawa-Służewiec i Dyrektorowi Centralnego Zarządu Służby Więziennej

o zadośćuczynienie

postanawia:

uzupełnić wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2018 r., wydany w sprawie XXIV C 1291/14 w ten sposób, że dodać pkt. 3 o treści: „przyznać adwokatowi G. P. (2) ze środków Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych 00/100) powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi G. P. (1) z urzędu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 listopada 2014 r. G. P. (1) wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – Dyrektora Aresztu Śledczego Warszawa – Służewiec w Warszawie kwoty 150.000 zł i Dyrektora Centralnego Zarządu Służby Więziennej w W. kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych wskutek warunków panujących w pozwanym Areszcie.

W toku niniejszego postępowania Sąd, postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 19 listopada 2015 r., ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu (postanowienie – (k. 148-151).

Okręgowa Rada Adwokacka wyznaczyła adwokata G. P. (2) do pełnienia funkcji pełnomocnika z urzędu powoda G. P. (1).

Pismem z dnia 13 stycznia 2016 r. pełnomocnik powoda wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej według norm prawem przepisanych (pkt 3 pisma) (k. 168-170).

Wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w pkt.1 oddalił powództwo G. P. (1) przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego Warszawa-Służewiec i Dyrektorowi Centralnego Zarządu Służby Więziennej, natomiast w pkt. 2 uznał, że nie należy obciążać G. P. (1) kosztami procesu (k. 396).

Pismem z dnia 11 maja 2018 r. pełnomocnik powoda G. G. P. wniósł o uzupełnienie wyroku z dnia 5 kwietnia 2018 r. w zakresie wynagrodzenia przysługującego mu jako pełnomocnikowi z urzędu. Wskazał, że w piśmie procesowym z dnia 13 stycznia 2016 r. (pkt 3) wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej według norm przepisanych. Wniosek ten był zgodny z § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (k. 411-412).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Wniosek pełnomocnika powoda zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu - od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Wniosek o uzupełnienie wyroku co do kosztów lub natychmiastowej wykonalności sąd może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym (art. 351 § 2 k.p.c.), zaś orzeczenie uzupełniające wyrok zapada w postaci wyroku, chyba że dotyczy wyłącznie kosztów lub natychmiastowej wykonalności (art. 351 § 3 k.p.c.).

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

Mając na uwadze fakt braku rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi G. P. (1) z urzędu w wyroku z dnia 5 kwietnia 2018 r., którego obowiązek wynika z treści przepisu art. 108 § 1 k.p.c., na mocy art. 351 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu obliczono na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348).

Mając na uwadze powyższe Sąd przyznał adwokatowi G. P. (2) wynagrodzenie w kwocie 7.200 zł, podwyższając je, zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia, o stawkę podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach.

Z tych wszystkich względów na podstawie powołanych przepisów należało orzec jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

(...).